

۳۵

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی

حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

په سوی معرفت

تفسیر آیات ولایت و امامت

تأمل در قرآن

۹

شناخت پیشگامان

۱۴ آذر ۱۳۸۶

۱۴۲۸ ذی القعده

تکشیر این جزوه

با رعایت محتوا، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

«الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلها الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين».

قال الله الحكيم في محكم كتابه :

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَ اللَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾^(۱).

پیشگامان نخستین از مهاجرین و انصار، و کسانی که به نیکی از آنها پیروی کردند، خداوند از آنها خشنود گشت و آنها نیز از او خشنود شدند و با غهایی از بهشت برای آنان فراهم ساخته، که نهرها از زیر درختانش جاری است، جاودانه در آن خواهند ماند و این است پیروزی بزرگ.

چکیده سخن؛

در سلسله مباحث گذشته، دلایل و آیات مورد استناد قائلین به عدالت صحابه را بیان نمودیم. این قسمت از بحث را با بیان اشکالات عامی که به ادله آنان مرتبط می‌شد به پایان رساندیم.

۱- سوره توبه، آیه ۱۰۰.

از جلسه گذشته بررسی تک تک آیات مورد استناد نظریه پردازان عدالت
صحابه را آغاز نمودیم.

نخستین آیه مورد بررسی که اهل سنت در رابطه با دلالت آن بر اثبات مدعایشان بسیار قلم فرسایی نموده‌اند، آیه ۱۰۰ از سوره مبارکهٔ توبه می‌باشد. آیه مورد نظر به وضوح و روشنی، عدالت و به عبارت بهتر، مقامی برتر از عدالت را برای برخی از مهاجرین و انصار، اثبات می‌کند. در این آیه خداوند متعال رضایت و خشنودی خود را نسبت به گروهی از مهاجرین و انصار بیان می‌نماید. همچنین در مقابل، آنان نیز از خداوند سبحان خشنود می‌باشند.

با توجه به آیه روشن می‌گردد این گروه که مرضی خداوند می‌باشند، دارای دو ویژگی مهم هستند. این دو قید مانع از آن می‌گردد که آیه شریفه، همه مهاجرین و انصار را در بر گیرد.

قید اول، السابقون: این کلمه به معنای پیشی گیرندگان است. یعنی عدّه‌ای که در مهاجرت و نصرت بر دیگران سبقت و پیشی گرفته‌اند. بنابر این تمام مهاجرين و انصار که در آیه ذکر شده‌اند شامل حکم نمی‌باشند. رضایت و خشنودی خدا از آنان و بالعکس فقط شامل سبقت گیرندگان می‌باشد.

قید دوم، الأَوْلُونِ : این کلمه به معنای نخستین و اولین‌ها می‌باشد. این کلمه قید اول (السابقون) را مقید می‌نماید، یعنی همه سبقت گیرندگان در مهاجرت و نصرت داخل در حکم نمی‌باشند، بلکه تنها نخستین گروه از مهاجران و یاری دهنده‌گان دارای این خصوصیت می‌باشند.

قرآن مجید برای آن گروهی از مهاجرین و انصار ارزش و فضیلت قائل است که دارای دو قید سبقت و اولیت باشند.

تا بدین جا و با استدلالی ساده و مختصر اثبات شد که آیه مورد ادعای اهل سنت، توان اثبات عدالت همهٔ صحابه را ندارد. هر چند بنابر نظر مختار، مقامی والاتر و برتر از عدالت را برای گروه اندکی از صحابه، اثبات می‌نماید.

تأمیلی در سورهٔ واقعهٔ

در این قسمت با توجه به آیات قرآن مجید، به تبیین و شناخت سابقین و ویژگیهای آنان می‌پردازیم، بدین منظور در آیات نخست سورهٔ مبارکهٔ واقعه اندکی تأمل می‌نماییم.

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ * لَيْسَ لِوْقَعَتِهَا كَادِيَةً * حَافِظَةٌ رَّافِعَةٌ * إِذَا رُجِّتِ
الْأَرْضُ رَجًا * وَبَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا * فَكَانَتْ هَبَاءً مُّبْتَشًا * وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا
ثَلَاثَةً * فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ * وَأَصْحَابُ الْمَشَامِةِ مَا
أَصْحَابُ الْمَشَامِةِ * وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقْرَبُونَ * فِي جَنَانِ
النَّعِيمِ * ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾^(۱).

هنگامی که واقعهٔ عظیم قیامت واقع شود * هیچ کس نمی‌تواند آن را انکار کند * این واقعه گروهی را پایین می‌آورد و گروهی را بالا می‌برد * در آن هنگام که زمین به شدت به لرزه در می‌آید * و کوهها در هم کوبیده می‌شود * و به صورت غبار پراکنده در می‌آید * و شما سه

گروه خواهید بود * نخست سعادتمندان و خجستگان هستند، چه سعادتمندان و خجستگانی * گروه دیگر شقاوتمندان و شومان، چه شقاوتمندان و شومانی * و سومین گروه پیشگامان پیشگامند * آنها مقریبانند * در باغهای پر نعمت بهشت جای دارند * گروه زیادی از آنها از امتهای نخستین اند * و اندکی از امتهای آخرين . در این سوره با يك تقسيم ثلاثي رو برو هستيم. در اينجا اندکی در مورد سه گروهی که در آيات سوره واقعه نام برده شده‌اند توضیح می‌دهیم.

اصحاب یهین؟

گروه نخست، اصحاب یمین نام دارند. در این گروه خوبان، نیکان و صالحان قرار دارند. اینان در قیامت کارنامه اعمال خویش را در دست راست می‌گیرند و بسیار ساده و آسان محاسبه شده، به بهشت رهسپار می‌شوند. خداوند متعال در سوره دیگری در رابطه با آنان می‌فرماید:

﴿فَآمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ * فَسُوفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا * وَيَنَقِلُّ إِلَى أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾^(۱).

پس کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شود * به زودی حساب آسانی برای او می‌شود * و خوشحال به اهل و خانواده‌اش باز می‌گردد. همه نیکان حسابی سهل و آسان ندارند. برخی از آنان که دارای مسئولیتی سنگین باشند، حسابی سخت پیش رو دارند. اینان کسانی هستند که پس از اتمام

۱- سوره انشقاق، آیات ۹-۷.

حساب سایرین، به حساب آنان رسیدگی می‌شود. امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

«آخر من يدخل الجنة من النبيين سليمان بن داود وذلك لما أعطي من

الدنيا»^(۱).

آخرین پیامبری که به بهشت می‌رود حضرت سليمان [علیه السلام] می‌باشد،

زیرا دنیا (ریاست و حکومت) به او داده شده بود.

اصحاب شمال؛

گروه دوم: اصحاب شمال نام دارند. ناپاکان، شقاوتمندان و بدکاران در این

گروه جای می‌گیرند. کارنامه اعمال این گروه سیاه است و در دست چپ آنان جای

می‌گیرد.

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ * فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا * وَيَصْلَى

سَعِيرًا﴾^(۲).

و امّا کسی که نامه اعمالش به پشت سرش داده شود * به زودی فریاد

می‌زند و ای بر من که هلاک شدم * و در شعله‌های سوزان آتش می‌سوزد.

برخی از افرادی که در این گروه قرار دارند، بدون محاسبه وارد جهنّم

می‌شوند.

امام صادق علیه السلام در رابطه با آنان می‌فرمایند:

۱- مستطرفات سرائر، صفحه ۵۶۴.

۲- سوره انشقاق، آیات ۱۰-۱۲.

«ثلاثة الذين يدخلون النار بغير حساب فهم جائرون و تاجر كذوب وشيخ زان»^(١).

سه گروهی که بدون حساب وارد جهنّم می‌شوند، عبارتند از رهبر سستمگر، تاجر دروغگو و پیرمرد زناکار.

مقدّمان و مقرّبان؛

گروه سوم، پیشگامان و مقدمان هستند. مقام آنان از اصحاب یمین بالاتر می‌باشد. آنان در قیامت دارای شرافت و کرامت خاصی هستند و با تشریفات خاصی به بهشت می‌روند. رفتن آنان به بهشت همانند رفتن عروس به حجله می‌باشد.

پیامبر ﷺ در رابطه با آثار می فرمایند:

«يُنْفَى إِلَيْهِ الْجَنَّةُ كَمَا تُنْزَفُ الْعَرَوِسُ إِلَيْهِ بَيْتَ زَوْجِهَا»^(٢).

آنان همانگونه که عروس را به خانه بخت می‌برند، به بهشت وارد می‌شوند.

آنگونه که اشاره شد خداوند در قیامت افراد را به سه گروه تقسیم می‌کند،
کسانی که نیکانند و افرادی که برتر از آنها هستند. در مقابل تمام ناپاکان در گروه
اصحاب الشمال قرار می‌گیرند. این لطفی از ناحیه خداوند است که برای
انسانهای نایاکتر حساب حداگانه نمی‌گشاید.

١- بحا، الانوار، جلد ٧٢، صفحة ٣٣٧

٢- بخار الانوار، جلد ٢٣ صفحه ٢٣٣

در سوره دیگری نیز خداوند متعال در رابطه با این سه گروه می‌فرماید:

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقُ بِالْحَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾^(۱).

سپس این کتاب آسمانی را به گروهی از بندگان برگزیده خود به میراث دادیم اما از میان آنها عده‌ای بر خود ستم کردند و عده‌ای میانه رو بودند و گروهی به اذن خدا در نیکیها از همه پیشی گرفتند و این همان فضیلت بزرگ است.

لنسانها در قیامت؛

خداوند متعال در سوره واقعه صحنه‌ای از قیامت را توصیف و برخی از اتفاقات آن روز را بیان می‌کند. روزی که قابل انکار نیست، زمین به شدت می‌لرزد و کوهها در هم کوبیده می‌شود. در این روز وحشتناک و هول‌انگیز مردم در سه دسته رده بندی خواهند شد.

- ۱- گروهی که با خوف و انذار الهی متتبه و آگاه می‌گردند. دلهایشان می‌لرزد و قلبهایشان خاشع می‌گردد و از انجام گناه دست بر می‌دارند و توبه می‌کنند.
- ۲- گروه دیگر کسانی هستند که به هیچ وجه از کارهای ناشایست خود، دست بر نمی‌دارند. اینان بر انجام گناهان اصرار دارند. اگر تمام آیات الهی بر آنان تلاوت شود، همچنان در بی راهه حرکت می‌کنند. آنان دارای قلبهایی سخت هستند که هیچ خوف و انذاری در آن تأثیر گذار نمی‌باشد.

۳- گروه سوم، سابقان و پیشگامان هستند. پیش از آنکه بر آنان آیه‌ای تلاوت و خوف و انذاری داده شود، مجدوب ذات اقدس ربوی‌اند. آنان در اعتقاد، عمل و خبرات بر همه پیشی گرفته‌اند. خوف و محبت الهی در دلهای آنان ریشه کرده است.

خداؤند متعال در رابطه با این گروه (پیشگامان) در آیه‌ای دیگر می‌فرماید:

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوَا وَقُلُوبُهُمْ وَجْهَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ * أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ﴾^(۱).

و آنها که نهایت کوشش را در انجام طاعات به خرج می‌دهند و با این حال، دلهایشان هراسناک است از اینکه سرانجام به سوی پروردگارشان باز می‌گردند * آری چنین کسانی در خیرات سرعت می‌کنند و از دیگران پیشی می‌گیرند و مشمول عنایات ما هستند.

خداؤند سبحان در سوره دیگر قیامت را اینگونه توصیف می‌نماید:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ * يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذَهَّلُ كُلُّ مُرْضِعٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَنَصَّعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلٍ حَمَلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُم بِسُكَارَى وَلَكِنَ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾^(۲).

ای مردم! از عذاب پروردگارتان بترسید که زلزله رستاخیز امر عظیمی است! * روزی که آن را می‌بینید آنچنان وحشت سراپایی همه را فرامی‌گیرد که هر مادر شیردهی، کودک شیر خوارش را فراموش

۱- سوره مؤمنون، آیات ۶۱ و ۶۰.

۲- سوره حج، آیات ۲ و ۱.

می‌کند و هر بارداری جنین خود را برابر زمین می‌نهد، و مردم را مست
می‌بینی، در حالیکه مست نیستند، ولی عذاب خدا شدید است.

در یک کلام سابقون در مرحله‌ای بسیار بالاتر از اصحاب یمین قرار دارند
و هیچ گروهی با آنان قابل قیاس نمی‌باشد.

توجّه به نکته‌ای ادبی؟

خداآوند متعال در رابطه با سابقون می‌فرماید:

﴿السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقْرَبُونَ﴾^(۱).

پیشگامان، پیشگامند * آنها مقرّباند.

یک نکته ادبی در این آیه نهفته است. اسم اشاره (اولئک) مقدم ذکر شده است در حالکیه باید پس از (المقرّبون) ذکر می‌شد. این تقدیم افاده حصر می‌کند. آیه شریفه در این صورت معنا می‌شود که مقرّبان درگاه الهی، فقط سابقان هستند و غیر از سابقان و پیشی گیرندگان، هیچ کس به مقام قرب الهی، نائل نمی‌گردد.

تأمّلی در مقام قرب الهی؟

نکته قابل تأمل دیگر در آیه شریفه آن است که قرب الهی و سکنی گزین
در جوار ذات اقدس ربوبی، دارای مراتب و درجات می‌باشد. ملائکه نیز از مقرّبان
درگاه الهی هستند، اما تفاوتی بین آنان و سابقین وجود دارد. فرشتگان در بهشت
و جوار رحمت الهی هستند، اما در عین حال مشغول انجام وظیفه و مأموریت

۱- سوره واقعه، آیات ۱۱ و ۱۰.

خویش می‌باشند. اما سابقین در باغهای پر نعمت فردوس بربین جای گرفته‌اند.

﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيم﴾^(۱).

در باغهای پر نعمت بهشت.

تفاوتی نیز بین سابقین و اصحاب یمین وجود دارد. اصحاب یمین در راه رسیدن به مقام قرب می‌باشند. و برای دستیابی به چنان جایگاهی در حال سعی و تلاش می‌باشند. اما سابقان، در آن مقام اقامت و سکنی گزیده‌اند. قید (الْأَوْلَوْنَ) که در کنار (السابقون) ذکر شده است، این معنا را افاده می‌کند که سابقت و سبقت در امری اقتضای اولیت نیز دارد. یعنی کسانی از سابقان مذ نظر ما می‌باشند و ما از آنان راضی و خشنود هستیم که نه تنها سابق اند بلکه اول نیز می‌باشند. همانند میدان مسابقه که عدهٔ فراوانی شرکت می‌کنند، اما تعداد انگشت شماری بر همه سبقت می‌گیرند و از سابقین تنها یک نفر حائز مقام نخستین می‌گردد.

سخنی از فخر رازی:

در رابطه با اینکه سابقان از چه امّتهايی می‌باشند خداوند سبحان می‌فرماید:

﴿ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾^(۲).

گروه زیادی از آنها از امّتهاي نخستین اند * و اندکی از امّتهاي آخرین.

۱- سوره واقعه، آیه ۱۲.

۲- سوره واقعه، آیات ۱۴ و ۱۳.

ثلة به معنای گروه و جماعت می‌باشد^(۱). یعنی عده زیادی از پیشگامان نخستین از امتهای گذشته می‌باشند، اما از آیندگان گروه اندکی به آن مقام دست می‌یابند.

فخر رازی در این زمینه سخن قابل تأملی بیان کرده است^(۲). وی می‌گوید، منظور از «ثُلَّةٌ مِّن الْأُولَائِنِ» تمام اولیاء و انبیاء الهی^{علیہما السلام} می‌باشند و منظور از «وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخَرِينَ» پیروان رسول الله^{صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ} می‌باشند و آنان با انبیاء دیگر^{علیہما السلام} در یک مرحله و مرتبه قرار می‌گیرند، این لطف و عنایتی از ناحیه پروردگار می‌باشد. فخر رازی سپس برای اثبات استدلال خود به روایتی از پیامبر^{صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ} استناد نموده است، که ایشان فرموده‌اند:

«عَلَمَاءُ امْتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ»^(۳).

علماء امت من همانند پیامبران بنی اسرائیل می‌باشند.

از طرف دیگر روش خواهیم ساخت که منظور از علمای امت رسول^{صلی اللہ علیہ وسَلَّمَ} فقط حضرات ائمه معصومین^{علیہما السلام} می‌باشند. با این بیان روشن می‌گردد که فقط انبیاء^{علیہما السلام} و حضرات ائمه معصومین^{علیہما السلام} دارای مقام قرّب الهی هستند و به این مقام شریف نائل گردیده‌اند.

شناخت پیروان؛

با این مقدمات مجدداً به آیه ۱۰۰ سوره توبه نظری می‌افکنیم. خداوند

۱- مفردات غریب القرآن، صفحه ۸۱.

۲- تفسیر فخر رازی، جلد ۲۹ صفحه ۱۴۹.

۳- بحار الانوار، جلد ۲ صفحه ۲۲.

متعال در آن آیه می‌فرماید: ما از مهاجرین و انصار که از همه در ایمان سبقت گرفتند و از نخستین افراد و پیشگامان بودند، و پیروان آنان که از روی احسان و خلوص نیت از سابقان پیروی کردند راضی و خشنود هستیم و همه ایشان را در فردوس برین جای می‌دهیم.

وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ^(١).

و کسانی که به نیکی از آنان پیروی کردند.

با توجه به آیات قرآن مجید می‌خواهیم در یابیم که پیروان پیشگامان نخستین، چه کسانی هستند؟ بدین منظور باید در واژه (احسان) کمی تأمل نماییم. زیرا این کلمه، به عنوان یک قید برای پیروان ذکر شده است.

با دقت در آیات قرآن مجید در می‌یابیم که کلمه احسان، فقط در رابطه با انبیاء علیهم السلام، بکار برده شده است. به عبارت دیگر قید احسان غیر معصومین علیهم السلام را از دایره و محدوده پیروان، خارج می‌نماید.

حسین در قرآن مجيد؛

برای شناسایی واژه «محسین» بهترین راه جستجو در آیات قرآن مجید است. لذا به آیاتی چند در این زمینه اشاره می‌نماییم.

﴿وَوَهْبِنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمَنْ ذُرِّيَّتِهِ دَأْوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي لِمُحْسِنِينَ﴾ (٢).

١٠٠ آیہ، توبہ سورہ ۱۔

۲- سورہ انعام، آیہ ۸۴

و اسحاق و یعقوب را به او بخشیدیم و هر دو را هدایت کردیم و نوح رانیز پیش از آن هدایت نمودیم و از فرزندان او، داود، سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را هدایت کردیم. این گونه نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشْدَهُ أَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَحْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١﴾

و هنگامی که [یوسف] به بلوغ و قوت رسید ما حکم نبوّت و علم به او دادیم، و این چنین نیکوکاران را پاداش می‌دهیم.

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشْدَهُ وَاسْتَوَى آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ﴾ (٢).

و هنگامی که [موسی] نیرومند و کامل شد، حکمت و دانش به او دادیم و این گونه نیکوکاران را جزء می‌دهیم.

﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمَيْنَ * إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ (٣).

سلام بر نوح در میان جهانیان باد * ما این گونه نیکوکارن را پاداش

مکے دھرم .

حضرت ابراهیم علیہ السلام در خواب دید که فرزندش را قربانی می‌کند^(۴)، خواب را به فرزندش بازگو نمود، اسماعیل علیہ السلام از پدر خواست که به خواب خود، جامعه عمل بپوشاند. خداوند اطاعت حضرت ابراهیم علیہ السلام را این گونه تحسین می‌کند:

۱- سورہ یوسف، آیہ ۲۲۔

۲- سورہ قصص، آیہ ۱۴۔

۳- سورہ صافات، آیات ۸۰ و ۷۹.

۴- رویای پیامبران با سایر افراد بشر متفاوت است و راهی برای دریافت فرمان الهی است.

﴿قَدْ صَدَقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾^(۱).

آن رؤیا را تحقق بخشیدی و به مأموریت خود عمل کردی ما این گونه

نیکوکاران را جزا می دهیم.

﴿سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ * كَذَلِكَ نَجْرِي الْمُحْسِنِينَ﴾^(۲).

سلام بر ابراهیم * این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم.

﴿سَلَامٌ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ * إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾^(۳).

سلام بر موسی و هارون * ما این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم.

﴿سَلَامٌ عَلَى إِلٰيٰ يَاسِينَ * إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾^(۴).

سلام بر آیاسین * ما این گونه نیکوکاران را پاداش می دهیم.

در تمام موارد فوق پس از واژه احسان و یا محسن نام یکی از انبیاء ﷺ

ذکر شده است. در برخی از موارد دیگر، همراه با کلمه احسان یا محسن، خداوند

متعال از وعده‌هایی سخن می‌گوید که تنها به حضرات معصومین ﷺ اختصاص

دارد. در این خصوص به نمونه‌هایی اشاره می‌کنیم.

﴿وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تُكُنْ فِي ضَيْقٍ مَمَّا

يَمْكُرُونَ * إِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ انْفَقُوا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾^(۵).

۱- سوره صافات، آيه ۱۰۵.

۲- سوره صافات، آيات ۱۱۰ و ۱۰۹.

۳- سوره صافات، آيات ۱۲۱ و ۱۲۰.

۴- سوره صافات، آيه ۱۳۱ و ۱۳۰.

۵- سوره نحل، آيات ۱۲۸ و ۱۲۷.

صبر کن و صبر تو فقط برای خدا و به توفیق خدا باشد و به خاطر
کارهای آنها اندوهگین و دلسرد مشو و از توطئه های آنها در تنگنا
قرار مگیر * خداوند با کسانی است که نقو پیشه کرده اند و کسانی که
نیکوکاراند.

﴿إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ فَرِيْبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾^(۱).

رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است.

﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُنْتَقَبِينَ * الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْعَيْنَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُ الْمُحْسِنِينَ﴾^(۲).

وشتا ب کنید برای رسیدن به آمرزش پروردگارتان و بهشتی که
وسعت آن، آسمانها و زمین است، و برای پرهیزگاران آماده شده
است * همانها که در توانگری و تنگدستی انفاق می کنند و خشم خود
را فرو می برند و از خطای مردم در می گذرند و خدا نیکوکاران را
دوست می دارد.

خداوند متعال در این آیه اوصاف و مشخصاتی از محسینین را ذکر می نماید
که این ویژگی ها در غیر معصومین ﷺ یافت نمی شود. همانند انفاق کردن در
حال توانمندی و تنگدستی، عصبانی و غضبناک نشدن، بخشیدن و فرو بردن
خشم.

۱- سوره اعراف، آیه ۵۵.

۲- سوره آل عمران، آیات ۱۲۴ و ۱۳۳.

از مجموع آیات فوق، روشن می‌گردد که منظور از پیروانِ ﴿السَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ﴾ تنها حضرات معصومین علیهم السلام می‌باشند.

ائمهٰ اطهار علیهم السلام سابقین واقعی؛

به شهادت تاریخ و بدون هیچ شک و شبهه‌ای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام از نخستین مردان و حضرت ام المؤمنین خدیجه کبری علیهم السلام از نخستین زنانی هستند که به رسول الله ﷺ ایمان آورده‌اند. تمام مورخین اعم از شیعه و سنتی این مطلب را تأیید نموده‌اند^(۱). به عنوان مثال در روایات متعددی در منابع مورد

اعتماد اهل سنت آمده است:

«سابق هذه الأمة عليٌّ ابن أبي طالب»^(۲).

[حضرت] علی بن ابی طالب[علیهم السلام] در اسلام بر تمام امت پیشی گرفته بود. امیرالمؤمنین علیهم السلام در رابطه با تفسیر ﴿السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾ می‌فرمایند: «فِي نَزْلَتِ»^(۳).

این آیه در حق من نازل شد.

ابن عباس نیز می‌گوید، تفسیر آیه فوق را از رسول الله ﷺ پرسیدم، ایشان در پاسخ فرمودند:

۱-طبقات کبری، جلد ۸ صفحه ۱۷، تاریخ طبری، جلد ۲ صفحه ۵۶.

۲-لسان المیزان، جلد ۲ صفحه ۴۹، مناقب ابن مغازلی، صفحه ۳۲۰، تذكرة الخواص، صفحه ۲۱.

۳-عيون اخبار الرضا علیهم السلام، جلد ۱ صفحه ۷۱.

«قالَ لِي جَبْرِيلُ : ذَلِكَ عَلَيٰ وَشَيْعَتِهِ هُمُ الْسَّابِقُونَ إِلَى الْجَنَّةِ الْمَقْرَبُونَ إِلَى
الله تعالى بكرامته لهم»^(۱).

جبَرِيلُ بِهِ مِنْ كَفْتَ عَلَى [عَلَيْهِ السَّلَامُ] وَ شَيْعَيَانُ اُو در رفتن به بهشت بر همه پیشی می‌گیرند، و به درگاه الهی مقرّب‌اند و این از جانب خداوند، برای آنان کرامتی است.

آری! شیعیان در میان مسلمانان گروه اندکی هستند ولی هیچ گاه از تعداد اندک خود، هراسی به دل راه ندادند و همیشه ثابت و استوار از عقاید خود دفاع کردند.

با توجه به گفته‌های فوق روشن گشت که مهمترین آیه مورد نظر اهل سنت، توان اثبات عدالت همهٔ صحابه را ندارد. زیرا در آن آیه خداوند متعال، تنها از مهاجرین و انصاری راضی و خشنود است که سابق و اول باشند و از پیروان آنان نیز به این شرط که در پیروی خود نیکوکار باشند، راضی و خشنود می‌باشد. سابقان به مقام قرب رسیده‌اند و شاهد اعمال نیکان و ابرار می‌باشند^(۲). و از طرف دیگر مورد رضایت پروردگاراند و با اذن وی در قیامت شفاعت می‌کنند.
﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾^(۳).

و آنها جز برای کسی که خدا راضی به شفاعت برای او است، شفاعت نمی‌کنند.

۱- امالی مفید، صفحه ۲۹۸.

۲- سوره مطففين، آیات ۲۱-۱۸.

۳- سوره نبیاء، آیه ۲۸.

آیا چنین کسانی می‌توانند افرادی به جز ائمّه اطهار طاهیۃ باشند. با این بیان دایره و محدوده سابقین، محدود به حضرات معصومین علیہما السلام می‌گردد و از این بابت نگران نیستیم و هیچ اشکالی متوجه ما نمی‌گردد، زیرا استناد ما به کلام خداوند متعال است.

نظریه پردازان عدالت صحابه با آیه مورد نظر می‌خواهند عدالت صحابه را اثبات نمایند. ولی ما با همان آیه، مقامی بالاتر از عدالت، چون مقام احسان که هم سطح و هم طراز با مقام عصمت می‌باشد را برای ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ﴾ اثبات نمودیم.

اگر بنابر نظر اهل سنت بخواهیم این آیه را شامل همه صحابه بدانیم با مشکلاتی چند رو برو می‌گردیم. از یک طرف همه صحابه معصوم خواهند شد. از سوی دیگر بر اساس سوره مدثر^(۱) گروهی از صحابه منافق و بیمار دل بودند. حال در رابطه با آنان چه باید گفت؟ صحابی بودن و نفاق آنان قابل انکار نیست. آیا آنان که منافق بوده و از ابتدا حقیقتاً اسلام را نپذیرفته بودند و همواره به دنبال منافع و مطامع خود بودند، معصوم می‌باشند؟!

این تناقضی است که با تفسیر اهل سنت از آیه به آن گرفتار خواهیم شد.

صحابه عادل و توطئه قتل رسول ﷺ؛

خداوند متعال در قرآن مجید در رابطه با منافقین به پیامبر ﷺ می‌فرماید:

۱- سوره مدثر، آیه ۳۱.

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدُ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَاهِمْ جَهَنَّمُ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ * يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ
إِسْلَامِهِمْ وَهُمُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا﴾^(۱)

ای پیامبر ﷺ با کافران و منافقان جهاد کن و بر آنها سخت بگیر!
جایگاهشان جهنم است و چه بد سرنوشتی است! * به خدا سوگند
می خورند که در غیاب پیامبر ﷺ سخنان نادرست نگفته اند در
حالی که قطعاً سخنان کفرآمیز گفته اند و پس از اسلام آوردن شان، کافر
شده اند و تصمیم به کار خطرناکی گرفتند، که به آن نرسیدند.

خداآند متعال به پیامبر ﷺ خطاب می کند با منافقان جهاد کن، زیرا
آنان علیه تو توطئه کردند، اما موفق نشدند. این آیه به ماجرای عقبه در غزوه
تبوک اشاره می نماید. عده ای قصد داشتند به محض بازگشت رسول الله ﷺ از
غزوه تبوک، ایشان را به شهادت برسانند، نام این افراد در منابع روایی شیعه ذکر
شده است. این واقعه به هیچ وجه قابل انکار نمی باشد^(۲).

۱- سوره توبه، آیات ۷۴-۷۳.

۲- در بسیاری از کتب اهل سنت این مطلب که عده ای از منافقان نقشه ترور رسول الله ﷺ را داشتند ذکر شده است. این مورد، سند گویای دیگری برای اثبات وجود منافقان در میان اصحاب است. در این کتب تعداد توطئه گران دوازده نفر بیان شده اما به نام خاصی اشاره نشده است، هر چند به وجود برخی از شناخته شدگان در میان آنها تصریح شده است. بنگرید به، تفسیر آلوسی، جلد ۵ صفحه ۱۴۳.

تفسیر ثعلبی، جلد ۵ صفحه ۶۴.

آیا می‌توان پذیرفت عده‌ای از صحابه که قصد سوء علیه رسول الله ﷺ داشتند، عادل و معصوم‌اند؟

در نتیجه آیه ۱۰۰ سوره توبه به هیچ وجه نمی‌تواند، عدالت همه صحابه را اثبات نماید.

به خواست خداوند متعال در جلسات آینده آیات مورد دیگر نظر اهل ست را بررسی می‌کنیم.

«والسلام عليکم ورحمة الله وبركاته»

→ تفسیر کشاف، جلد ۲ صفحه ۱۶۳ (در تفسیر آیه ۷۴ سوره توبه).
در منابع شیعی چربیان به شکل کاملتری نقل شده و تعداد توطنه گران چهارده نفر که در میان آنها نامهای فلاں و فلاں به چشم می‌خورد، ذکر شده است.
بنگرید به،
تفسیر غریب القرآن، صفحه ۵۲۶.
بحار الانوار، جلد ۳۷ صفحه ۱۳۵ و جلد ۳۱ صفحه ۶۳۸.

خود آزمایی؛

- ① دو قید السابقون والأولون را توضیح دهید.
- ② در سوره واقعه خداوند متعال مردم را به چند دسته تقسیم کرده است؟
توضیح دهید.
- ③ مقام اصحاب یمین با مقام پیشگامان چه تفاوتی دارد؟
- ④ خداوند سبحان در سوره حج صحنۀ قیامت را چگونه به تصویر
می‌کشد؟
- ⑤ فرشتگان، مقرّبان و اصحاب یمین چه تفاوتی با همدیگر دارند؟
- ⑥ منظور از بیرونی (سابقون الأولون) چه کسانی هستند؟
- ⑦ در قرآن مجید محسنین (نیکوکاران) به چه کسانی اطلاق می‌گردد.
- ⑧ سابقین واقعی چه کسانی هستند؟
- ⑨ چه کسانی دارای مقام شفاعت هستند؟
- ⑩ تصمیم برخی از صحابه هنگام بازگشت رسول الله ﷺ از غزوه
تبوک چه بود؟ آیا می‌توان قائل به عدالت آنان شد؟

اگر بنابر نظر اهل سنت بخواهیم این آیه را شامل همه صحابه بدانیم با مشکلاتی چند رو برو می‌گردیم. از یک طرف همه صحابه معصوم خواهند شد. از سوی دیگر بر اساس سوره مدثیرگروهی از صحابه منافق و بیمار دل بودند. حال در رابطه با آنان چه باید گفت؟ صحابی بودن و نفاق آنان قابل انکار نیست. آیا آنان که منافق بوده و از ابتدا حقیقتاً اسلام را پذیرفته بودند و همواره به دنبال منافع و مطامع خود بودند، معصوم می‌باشند؟! این تناقضی است که با تفسیر اهل سنت از آیه به آن گرفتار خواهیم شد.

(صفحه ۲۰ از همین جزو)

www.yasrebi.ir

پست الکترونیک : info@yasrebi.ir

محل برگزاری جلسات :

کاشان: حسینیه مرحوم آیت الله یشربی رهبر
تلفن: ۴۴۴۹۹۳۳ - ۴۴۴۴۳۴۳ نمبر:

به سوی معرفت ۳۵

۲۵